

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

The Digital Leadership of Administrators Affecting the School Administration
Effectiveness Under the Office of Private Education Commission in Sakon Nakhon

สุกัญญา เหมะธูลิน¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์³

Sukanya Hamatulin¹ Asst. Prof. Dr.Ploenpit Thummarat² Asst. Prof. Dr.Vijitra Vonganusith³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 45 คน และครูผู้สอน จำนวน 211 คน รวมทั้งหมดจำนวน 256 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie And Morgan และสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.717 – 0.827 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.930 และแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.815 – 0.926 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.966 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Degree in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Course Teacher in Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สุกัญญา เหมะธูลิน, Sukanya.he66@snru.ac.th

รับเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2568 แก้ไข 27 มีนาคม 2568 ตอรับ 29 มีนาคม 2568

4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับระดับสูง ($r_{xy} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 77.30

7. การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล โดยผู้บริหารควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยผู้บริหารควรช่วยเหลือส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ และด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารควรมีทักษะความรู้ ความเข้าใจ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

This research aims to study, compare, and analyze the relationship between digital leadership and the effectiveness of school administration. The sample comprised 45 school administrators, 211 teachers (256 total participants) from schools affiliated with the Office of the Private Education Promotion Commission in Sakon Nakhon province in 2024. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan, and multi – step randomization. Data was collected by using a digital leadership questionnaire for executives (reliability: 0.717 – 0.827, confidence level: 0.930) and a school administration effectiveness questionnaire (reliability: 0.815 – 0.926, confidence level: 0.966). Data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, one – way ANOVA, Pearson's Product–Moment Correlation Coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The digital leadership was at overall at high level.
2. The effectiveness of school administration was at overall at highest level.
3. The overall digital leadership, based on administrator and teacher opinions, showed no significant difference level. However, classified by position was .01 significant difference level. Otherwise classified by school size was .05 significant difference level.
4. The effectiveness of school administration, based on administrator and teacher opinions, classified by positions and school size showed .01 significant difference level. However, classified by work experience showed no significant difference level.
5. The digital leadership and school administration effectiveness have a positive correlation ($r = 0.872$, $p < .001$).

6. The study analyzed the digital leadership of school administrators in four aspects and found that three aspects namely, digital literacy, digital culture creation, and digital communication – can significantly predict the effectiveness of school management under the Office of the Private Education Commission in Sakon Nakhon Province with statistical significance at the .01 level. However, these aspects can predict 77.30 percent of the school management effectiveness.

7. This research suggests the guidelines for developing digital leadership in three areas: 1) Digital Literacy, administrators should publicize news and activities of the school through platforms such as LINE groups, school pages, or the school website. 2) Digital Culture Creation, administrators should assist, promote, and facilitate the exchange of knowledge to help teachers use digital technology or basic programs effectively. 3) Digital Communication, administrators should have the knowledge, understanding, and skills to use digital technology to enhance the management processes of the school efficiently.

Keywords: Digital Leadership, School Administration Effectiveness

ภูมิหลัง

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลนำเทคโนโลยีมาใช้ในการองค์กร ส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ และสามารถสร้างนวัตกรรมได้ (दारुวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 48) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามาพัฒนาด้านการศึกษา ขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนรู้และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากผู้บริหารเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมภายในโรงเรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายองค์กร (Sheninger, 2019, p. 3)

ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารว่า การบริหารองค์การหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถดำเนินการจนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (รัตนา เหลืองงาม, 2562, หน้า 36 – 39) การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนานักเรียน โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การบริหารโรงเรียนโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเพื่อหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

คำถามการวิจัย

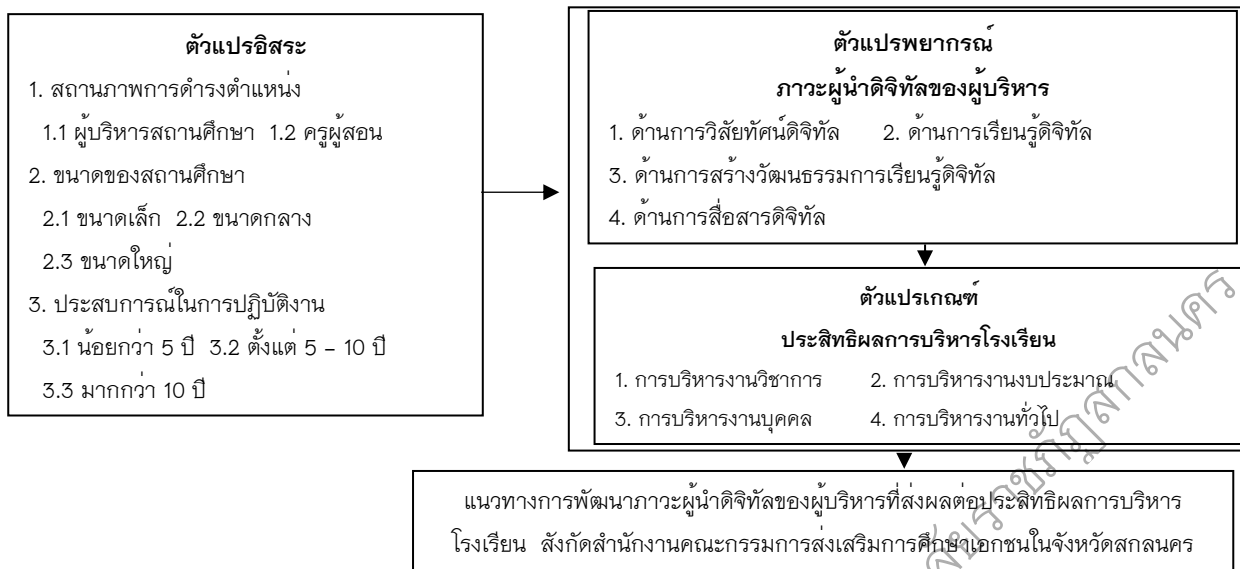
1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้าง ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
7. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ใช้แบบสอบถาม 256 ชุดจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แบบสอบถามวัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร 4 ด้าน และประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน 4 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.717 – 0.827 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.930

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.815 – 0.926 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.966

ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน โดยรวมจำนวน 3 ข้อ มานำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นรายชื่อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จากกลุ่มตัวอย่าง 256 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางออนไลน์
2. ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางออนไลน์
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที ค่าสถิติเอฟ แบบความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ
2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพบว่า
3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีกสามด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

4.1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

7. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ด้าน พบว่า มี 3 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ดังนี้

7.1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อีพดของโรงเรียน 2) ผู้บริหารควรมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานอื่น ๆ ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และสร้างเครื่องมือตอบกลับจากผู้รับสาร 4) ควรมีการจัดเก็บ

ข้อมูลจากการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไป

7.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ 2) ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาตนเอง ผ่านกิจกรรมอบรม – สัมมนา 3) ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสร้างความตระหนักถึงคุณค่า และความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน

7.3 ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะความรู้ ความเข้าใจ การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรรู้วิเคราะห์ข้อมูลคัดเลือกแหล่งที่มาที่เชื่อถือได้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล 3) ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างนวัตกรรมใหม่จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาใช้บริหารสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ สอดคล้องผลการวิจัย ของ วราภรณ์ พวงสำเนา (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออกสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพ ตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนต้องร่วมมือกันแสวงหาแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพระ มหาทรงพล พลธโร (2566, หน้า 134) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนกุศล ของวัด ในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคล ตามลำดับ

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรง

ตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนต้องปฏิบัติงานภายใต้นโยบายและแนวทางเดียวกัน ทำให้มีการรับรู้และให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภคพร เลิกนอก (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพ ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความสามารถในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาแตกต่างกัน โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทรัพยากรเทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกันส่งผลถึงศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของทศพล สุวรรณราช ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัว (2564, บทคัดย่อ) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่งผลต่อการรับรู้และการปรับตัวต่อเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์มากอาจคุ้นเคยกับรูปแบบการบริหารและการสอนแบบดั้งเดิม ทำให้มีการปรับใช้เทคโนโลยีแตกต่างจากบุคลากรรุ่นใหม่ ที่เติบโตมากับเทคโนโลยี นอกจากนี้ บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยมักมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และเปิดรับการเปลี่ยนแปลงมากกว่า ซึ่งส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารและจัดการเรียนการสอน อีกทั้งโอกาสในการพัฒนาและเข้าร่วมอบรมด้านดิจิทัลอาจแตกต่างกันตามช่วงอายุและประสบการณ์ทำงาน ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องร่วมมือกันแสวงหาแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะวรรณ คิดโสตา (2561, หน้า 143 – 160) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของสถานศึกษามีผลต่อการจัดการทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ โรงเรียนขนาดใหญ่มีโครงสร้างบริหารที่เป็นระบบ และได้รับงบประมาณสนับสนุนมากกว่า ทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยโรจนศักดิ์ อินทนน (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่าผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายและแนวทางการบริหารของโรงเรียนเอกชนมีมาตรฐานที่ชัดเจน ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติงานภายใต้กรอบเดียวกันโดยไม่ขึ้นกับประสบการณ์ นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชนมักมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องผ่านกรอบอบรมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้ครูและผู้บริหารมีศักยภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาทรงพล พลธโร (2566, หน้า 205) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการบริหารโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญยุทธ์ วงคุย, อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์ และกุลลาป ปุริสาร (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูมีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร นำมาวิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครได้ ร้อยละ 77.30 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารดิจิทัลที่ดีช่วยให้ข้อมูลไหลเวียนได้รวดเร็ว เพิ่มความร่วมมือระหว่างบุคลากร และสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ขณะที่วัฒนธรรมดิจิทัลช่วยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีทัศนคติที่เปิดรับเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่วนการรู้ดิจิทัล (X_2) ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ทั้งสามด้านนี้จึงส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ กันทชาติ กุดนอก ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยรวม (Y_1) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Zhong (2016, Abstract) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการ เพื่อปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล เพื่อมาบูรณาการ จัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยชี้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัล 3 ด้าน ได้แก่ การรู้ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

1.1 การรู้ดิจิทัล: ผู้บริหารควรมีความรู้ ทักษะ และความเข้าใจในการใช้วิเคราะห์ และคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับการบริหารงาน

1.2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล: สนับสนุนครูให้ใช้เทคโนโลยีและเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านการอบรม และกิจกรรมพัฒนา พร้อมสร้างความตระหนักถึงคุณค่าการใช้ดิจิทัลในงาน

1.3 การสื่อสารดิจิทัล: พัฒนาการประชาสัมพันธ์และสื่อสารออนไลน์กับทุกฝ่ายให้เป็นปัจจุบัน สนับสนุนครูใช้ช่องทางออนไลน์ดูแลนักเรียนและประสานงานกับผู้ปกครอง พร้อมจัดเก็บข้อมูลเป็นสารสนเทศเพื่อพัฒนางาน

ดังนั้น การรู้ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล ช่วยเสริมศักยภาพผู้บริหารในการวิเคราะห์ข้อมูล พัฒนานวัตกรรม และสร้างระบบสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารงานด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไปมีความทันสมัย โปร่งใส และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างมีคุณภาพและเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

การวิจัยในอนาคตควรพิจารณาศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา นอกเหนือจากภาวะผู้นำดิจิทัล เช่น นโยบายโรงเรียนและวัฒนธรรมองค์กร ควรมีการเปรียบเทียบผลกระทบระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม และศึกษาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กฤษฎาพร ชาพิศรา, วลัยพรรณ อ้วนนาแวง, และจิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารการศึกษา มศว*, 20(39), 115 – 126.
- ดาวรรุวรรณ ถวิลการ. (2564). การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และภาวะผู้นำดิจิทัล. คณะศึกษาศาสตร์ ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศพล สุวรรณราช. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 160 – 177.
- ปิยะวรรณ คัดโสภา. (2561). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระมหาทรงพล พลธโร. (2566). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภคพร เล็กนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 7(2), 151 – 166.
- รัตนา เหลืองงาม. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรารณ พวงสำเนาและชนมณี คีลานุกิจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภามหาวิทยาลัยบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *วารสารสหวิทยาการร่วมสมัย*, 2(1), 1 – 14.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). คู่มือการบริหารสถานศึกษา: การบริหารงานวิชาการ งบประมาณ บุคคล และงานทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุภาวิช เชื้ออินเกษม และคณะ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. สารนิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sheninger, E. C. (2019). *Digital Leadership*. London: Corwin. Sheninger, E. C. (2014). *Digital leadership: changing paradigms for changing times*. United States of America: Corwin.
- Zhong, L. (2016). The Effectiveness of Digital Leadership at K – 12 Schools in Mississippi Regarding Communication and Collaboration During CCRS Implementation. ใน (Dissertations. 328, University of Southern Mississippi).